

betal; nu have vi en Fordring paa Dig for 20 Rd.; thi han har da maatte ingen Penge til at kjøbe Mundering for, men skal sætte sig i Gjæld og afbetale Beløbet. Der er altsaa Rimelighed for, at Administrationen tager sig af denne Sag, saaledes at man sikker sig, at Mandskabet virkelig har de nødvendige Munderingsstykker, og først udbetaler Pengene, naar der er et Overskud. Det er ogsaa dette Overskud, der bliver udbetalt Rægdrullfolkene; det er først efter endt Tøgt, at de faae disse Munderingspenge, naar det har vilst sig, at de have haft de nødvendige Munderingsstykker. Accurat det Samme mener jeg maa fastholdes med Hensyn til Underofficererne, saaledes at de først faae Pengene udbetalt, naar den Tid er gaaet, i hvilken de skulle have deres Munderingsstykker, og naar det har vilst sig, at de have haft tilstrækkelig Mundering. Man behøver da ikke at afdrage i deres Lønning for at skaffe dem de nødvendige Munderingsstykker bagefter.

Winther: Jeg vil blot tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til denne Lov i dens Heelhed. Det forekommer mig, at de her ansatte Lønninger i det Hele taget ere temmelig rigelige, men paa den anden Side kan man jo ikke miskjende den Bestræbelse, der har været hos Udvalget efter at tilveiebringe en Lighed i Lønningerne i de tilsvarende Grader i begge Værn. Da der nu for Sieblirket ikke kan gøres nogen Forandring med Hensyn til Lønningerne ved Hæren, saa vilde det efter min Mening ogsaa være urigtigt, at forsøge paa at tilveiebringe en Ulighed i saa Henseende ved en Besparelse paa Lønningerne ved Søværnet, og dette har for mig været Anledning til ikke at stille noget Forslag i denne Retning, naaget jeg ved Sagens 1ste Behandling havde tænkt mig, at jeg maatte komme dertil. Da jeg nu tillige faae, at der i Udvalget var blevet Enstemmighed om denne ligelige Ansættelse for Søværnets og Hærens Embedsmænd, kunde jeg jo med Letthed indsee, at det vilde være en forgjæves Bestræbelse fra et Medlem udenfor Udvalget at stille sliche Forslag. Dog skalde dette ikke have afholdt mig, naar ikke den anden Om-

stændighed havde været tilstede, den nemlig, at jeg maatte erkjende det Billige i, at der blev en Lighed i Lønningerne for begge Værns Embedsmænd. Det er blot denne Bemærkning, jeg skylder mig selv at gjøre, idet jeg ikke har stillet noget af de Endringsforslag, som jeg havde troet at maatte stille.

Schönhønder: Jeg ønsker kun at udtale et Par Ord i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede om Forslaget under Nr. 3 med Hensyn til Munderingerne. Det ærede Medlem sagde, at han haabede, at Ministeriet ikke vilde sætte Underofficererne i et Umyndighedsforhold med Hensyn til Benyttelsen af disse 20 Rd. om Aaret, som forhaabentlig vilde blive dem tilstaaede til Munderingsstykker. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem behøver at nære nogen Frygt i saa Henseende; dersom de Paagjældende have nogen Frygt i denne Retning, saa er det sikkert kun den, at Ministeriet skalde sige til dem: Der have I de 20 Rd., kjøb Eder selv Mundering derfor. Dermed vilde de vistnok være meget ilde tjente, thi de vilde ikke selv kunne skaffe sig Mundering for den Pris, for hvilken Ministeriet kan levere dem den. Det har glædet mig at høre, hvis jeg har forstaaet den ærede Minister ret, at Ministeriet kun kan benytte disse 20 Rd. til Munderinger, thi det staaer ikke tydeligt i Loven, at Enhver af de Paagjældende har et Slags Ret til at faae leveret Mundering in natura, saafremt han ønsker det, mod at betale det Beløb derfor, som den koster Staten, og faae Resten udbetalt contant.

Berg: Det var dog mærkeligt, om Underofficererne skalde betragte det som en Ulykke, hvis man gav dem en Ret til at benytte de 20 Rd. til selv at kjøbe denne Deel af de Klæder, som de slide, ligesaavel som de ere istand til at kjøbe de andre. Det er en meget behagelig Opdagelse, at Ministeriet er istand til at anstafte Klæde billigere, end den Private kan gjøre det, det er ikke altid Tilfældet, at Regjeringen eller Autoriteter i det Hele taget ere saa heldigt stillede, at de kunne anstafte saadanne Sager billigere, men jeg troer, at det